

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Allerede længe har Overlægerne ved Statens Sindssygeanstalter haft under Overvejelse at søge Plejeforholdene paa disse forbedrede.

Ulemperne ved de nuværende Forhold har væsentlig vist sig paa to Punkter. For det første har det underordnede Plejepersonale, til hvilket de sindssyges Pleje og Pasning i saa fremtrædende Grad er overladt, været utilfredsstillende, idet det manglede foregaaende Uddannelse og skiftede for hyppigt, saa Patienterne i stor Udstrækning blev henviste til ganske uøvede og overfor de sindssyge ganske uforstaaende Personer. At dette kan give Anledning til mindre hensigtsmæssig Opførsel fra disse Personers Side overfor de sindssyge, synes let forstaaeligt.

Ulemperne er imidlertid stigende. Det bliver vanskeligere og vanskeligere at faa Posterne besat, saaledes at Anstalterne ved de hyppige Skifter har haft et forholdsvis ringe Antal Personer at vælge imellem, ja, undertiden har været henviste til at tage næsten enhver, der meldte sig.

I nær Forbindelse hermed staar den anden Mangel ved de nuværende Plejeforhold, nemlig det overordnede Plejepersonales Faatallighed. Med de stadig forøgede Krav til Behandlingen af de syge under de relativt frieste Forhold og den stigende Vanskelighed ved at faa dygtige Plejere og Plejersker og bevare disse i længere Tid i Tjenesten, stiger Kravene til det tilsynsførende Personale og dermed Kravet om at faa dette talmæssigt forøget.

Grunden til de mest fremtrædende Ulemper ved de nuværende Plejeforhold paa Anstalterne er ovenfor antydnet: dels Plejernes mangelfulde Uddannelse, dels de uforholdsmæssig daarlige Forhold, der bydes dem.

Opsynspersonalet har lige til den aller sidste Tid været fuldstændig uden Uddannelse. Man nødtes til at antage Personer, der tidligere intet har haft med syge eller sindssyge at gøre, kommende fra ethvert Erhverv, oftest fra Landbrug, men jævnlig fra almindeligt Daglejerarbejde, og at anbringe dem umiddelbart mellem de sindssyge paa de Stuer, hvor de fremtidig skulde virke, uden anden Vejledning end

den, som Overopsynet eller et tilsvarende Opsyn kunde give; lidt efter lidt erhvervede de sig vel under Tjenesten den fornødne Øvelse, men Fordelen derved forringedes væsentlig ved den hyppige Skiften Personale.

Først i de sidste 4 Aar har der paa Anstalten i Middelfart, derefter paa Viborg Anstalten, været afholdt ordnede Kursus for Plejerne, hvorunder Reservelæger og delvis ogsaa Overlægerne har ydet en sammenhængende Undervisning, baade teoretisk og praktisk, i Sindssygepleje.

Det er Hensigten med nærværende Lovforslag at gøre denne Undervisning obligatorisk, saaledes at fremtidig ingen maa antages som Plejer eller Plejerske uden at have gennemgaaet et Aars Uddannelse paa Anstalten.

Den anden Vanskelighed skyldes Plejernes ringe Løn og daarlige Opholdsvilkaar.

Lønnen er for Tiden for Opsyn 300 Kr., for Opsynspiger 230 Kr., altsaa henholdsvis 25 og knapt 20 Kr. maanedlig, og Tjenesten er sværere, mere anstrengende, farligere og jævnlig ubehageligere end almindelig Tjeneste.

De Opholdsrum, der almindeligvis bydes Opsynet paa Anstalterne, er overmaade tarvelige; kun undtagelsesvis anvises Værelser til 1 à 2 Personer, som oftest bo de 4—8 sammen, uden at der paa alle Anstalterne haves fornødne Samlingsrum o. s. v.

Deres Maaltider indtager de sædvanlig sammen med Patienterne, hvilket efter Omstændighederne kan være ret ubehageligt.

Det er derfor forstaaeligt, at mange Personer kun søger disse Pladser i Mangel af bedre og søger bort, saa snart andre bliver dem budt.

Hertil kommer, at der paa Anstalterne virker for faa uddannede Sygeplejersker; Anstalternes Overlæger har i de senere Aar i stigende Grad søgt at anvende Sygeplejersker, men Anstalternes gammeldags Indretning har lagt og lægger vedvarende væsentlige Hindringer i Vejen, saaledes at man ikke er i Stand til helt at bryde med det nuværende System, men maa søge successivt at forøge Antallet af Sygeplej-